

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 104/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Вишег суда у Неготину, кога заступа Државни правобранилац у Београду, Одељење у Зајечару, ради утврђења, одлучујући о захтеву Основног суда у Неготину за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Неготину за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Пред Основним судом у Неготину у току је парница по тужби тужиоца против тужене Републике Србије - Високи савет судства – Виши суд у Неготину, ради утврђења права на додатак за додатно оптерећење за период од маја 2019. године до септембра 2019. године и исплату. На расправи одржаној 26.02.2020. године, тужилац је преко пуномоћника предложио да се за поступање у овој правној ствари делегира други стварно надлежан суд, јер је тужена Република Србија, односно Виши суд у Неготину који је и донео решење које се у овој парници оспорава. Како је Виши суд у Неготину непосредно виши суд који врши контролу рада поступајућег судије Основног суда у Неготину, сматра да је ради отклањања могућих утицаја на поступање и одлучивање у овој правној ствари, неопходно да поступа други стварно надлежни суд. Законски заступник тужене се није противио траженој делегацији.

Основни суд у Неготину је актом ПП 55/19 од 26.02.2020. године, списе доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о захтеву тужиоца.

Одлучујући о поднетом захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да предлог није основан.

Према одредби члана 62. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на предлог странке или надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежни

суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног касационог суда, у овој правној ствари нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварног надлежног суда за поступање, јер разлози изнети у предлогу (којима тужилац доводи у сумњу објективност, непристрасност и законитост рада судије, а не суда), не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда, па је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**